

ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ

- ὁ μειρακίσκος τὴν ἀδελφήν· σύντροφοι
 αὐται θ' ἑαυταῖς εἰσιν ἐκτεθραμμένοι. (10)
 ὦν δ', ὅπερ ὑπεῖπα, χρηστὸς οὗτος μακροτέραν 130
 ὀρῶν ἐκείνῳ τὴν ἀποδημίαν τά τε
 οἰκεῖα μέτρια παντελῶς, τὴν παρθένον
 αὐτὸς κυνοικίζει νεανίσκῳ τινὶ
 ἔμελλεν, ὑῶι τῆς γυναικὸς ἧς ἔχει, (15)
 ἐξ ἀνδρὸς ἑτέρου, προῖκά τ' ἐπεδίδου δύο 135
 τάλαντα· καὶ ποιεῖν ἔμελλε τοὺς γάμους
 νυνί. ταραχὴν δὲ τοῦτο πᾶσιν ἐμπесὸν
 τὸ νῦν παρέξει πρᾶγμα· τοὺς ἑξακοσίους
 χρυσοῦς ἀκούσας οὗτος γὰρ ἀρτίως
 ὁ πονηρὸς, οἰκέτας τε βαρβάρους ἰδῶν, 140
 σκευοφόρα, παιδίσκας, ἐπικλήρου τῆς κόρης
 οὔσης κρατεῖν βουλήσεται αὐτὸς, τῶι χρόνῳ
 προέχων. μάτην δὲ πράγμαθ' αὐτῶι καὶ πόνους
 πολλοὺς παρασχὼν γνωριμώτερόν τε τοῖς
 πᾶσιν ποήσας αὐτὸν οἶός ἐστ' ἀνὴρ 145
 ἐπάνεισιν ἐπὶ τὰρχαῖα. λοιπὸν τοῦνομα
 τοῦμὸν φράσαι· τίς εἰμι, πάντων κυρία
 τούτων βραβεῦσαι καὶ διοικῆσαι; Τύχη. (20)
- Σμ. ἵνα μή τις εἴπηι μ' ὅτι φιλάργυρος σφόδρα,
 οὐκ ἐξετάσας πόσον ἐστὶν ὃ φέρει χρυσίον 150
 οὐδ' ὀπόσα τὰργυρώματ', οὐδ' ἀριθμὸν λαβῶν
 οὐδενός, ἐτοίμως εἰσενεγκεῖν ἐνθάδε
 εἶασα· βασκαίνειν γὰρ εἰώθασί με (25)
 ἐπὶ παντί· τὸ γὰρ ἀκριβὲς εὐρεθήσεται
 ἕως ἂν οἱ φέροντες ὧσιν οἰκέται. 155
 οἶμαι μὲν οὖν ἐκόντας αὐτοὺς τοῖς νόμοις
 καὶ τοῖς δικαίοις ἐμμενεῖν· ἐὰν δὲ μή,
 οὐθεὶς ἐπιτρέψει. τοὺς δὲ γινομένους γάμους (30)